

ולדעת רבי חנינא במסכת בבא בתרא, רוב וקרוב הלך אחר הרוב, כלומר, אם בא מעשה לפנינו, ויש לתלותו בדבר הקרוב לו להתיר או לאסור, ויש לתלותו אחר הרוב לענין אחר, חלופ הקרוב, הלך אחר הרוב, ואם כן, לדעתו, גם באופן הזה, אנו אומרים שהגוזלות שבקן הזה הם מרוב גוזלות שבעולם, שאינם מוכנים, ולא מאותם שהכין שהיו בקן הקרוב, ולכן הגוזלות שמצא בקינים אסורים.

זימן שנים ומצא שלושה

אם בערב יום טוב היו בקן שני גוזלות, ואמר "את זה וזה אני נוטל", ולמחר בא ומצא בקן שלושה גוזלות.

דין פשוט הוא שאסורים לו, כי אפילו אם לא פרחו השנים שזימן, הלא נוסף עליהם שלישי שלא זימן, ומאחר שאינו יודע מיהו, מספק כולם אסורים.^א

וכל שכן אם פרחו הראשונים שזימן, וכל השלושה אחרים הם, הרי הם אסורים, כי לא זימן אותם.

הניח מעות מעשר שני ובא מצא סכום שונה

לדעת רבי – מי שהניח במקום מסוים מעות של מעשר שני, ולאחר מכן בא ומצא סכום אחר, אין לומר שכל מה שהיה כאן תחילה ניטל מכאן, וכל מה שנמצא מעות אחרים של חולין הן, אלא כל מה שיש לך לומר שהוא מהראשונים, הרי הוא מהן. כשהניח מנה ומצא מאתיים, יש כאן מנה מעשר שני שהניח תחילה, ומנה נוסף של חולין, [ומאחר שאינו יודע איזה מהם חולין ואיזה מעשר, נוטל היפה שבהם ואומר, אם זה הוא של מעשר, הרי יפה, ואם חולין הוא, יהא חברו מחולל עליך]. וכשהניח מאתיים ומצא מנה, זהו אחר מהמנים מעשר שהניח, והרי זה מעשר.

ולדעת חכמים – מי שהניח במקום מסוים מעות של מעשר שני, ולאחר מכן בא ומצא

^א ואם תאמר ולבטיל ברובא. ויש לומר דבעלי חיים לא בטלי, דחשיבי. אי נמי הוי ליה דבר שיש לו מתירין לאחר יום טוב, וכל דבר שיש לו מתירין, אפילו באלף לא בטיל. [תוס'].

^ב ותימה, דמפרש בפרק הזהב, דאין מחללין כסף על כסף, ולא מעות על מעות, לכך נראה, דמחלל בתחלה המנה של מעשר על פרוטות של נחשת, ואחר כך מחללו על מנה היפה שבשניהם. [תוס'].